

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 29. října 2024 ve věci obžalovaného L. M. F., narozeného v , **stížnost poškozené K. P., dříve S., nar. , proti usnesení Okresního soudu Praha-západ ze dne 19. července 2024, číslo jednací 40 T 79/2023-1052, a rozhodl**

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost poškozené **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud podle § 47 odst. 1 tr. řádu a contrario o tom, že se návrh poškozené K. P., dříve S., na zajištění jejího nároku na náhradu škody na majetku obžalovaného L. M. F. **zamítá**.

Proti usnesení podala poškozená včasnou stížnost s tím, že tuto doplní a odůvodní ve lhůtě 14 dní, což ani prostřednictvím obhájce neučinila.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal v rozsahu ustanovení § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení a zákonnost řízení, jež vydání napadeného usnesení předcházelo, a rozhodl, že **stížnost není důvodná**.

Okresní soud v řízení provedeném v souladu s procesními předpisy provedl dokazování v rozsahu potřebném pro objasnění věci. Řádně provedené důkazy zhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech, a z těchto vyvodil správné skutkové závěry.

Lze zrekapitulovat, že obžalovaný L. M. F., dříve R., byl rozsudkem tamního soud ze dne 19. července 2024, č. j. 40 T 79/2023-1053, **odsouzen, byť** dosud nepravomocně, za spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 2, 4 písm. d) tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 38 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Poškozená K. P., dříve S. byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Uvedeného zločinu se měl obžalovaný dle skutkových závěrů prvního soudu dopustit tím, že v době **od 30. 4. 2019 do 20. 1. 2020** na adrese a jinde v úmyslu získat finanční prospěch, na základě nepravdivých informací o ztrátě platební karty, z důvodu nutné opravy notebooku, zablokované platební kartě kvůli limitům či zálohy na koupi společného bytu, a pod příslibem vrácení peněz postupně **vylákal z poškozené K. P., dříve S.**, narozené jakožto své tehdejší partnerky částku ve výši 1 370 535 Kč, přičemž poškozená z toho částku 418 000 Kč po částech vkládala nebo zasílala ze svého bankovního účtu č. na bankovní účet číslo , který je registrován na tetu obviněného H. K., narozenou , a ke kterému měl přístup obviněný, dále obviněnému předala částku 13 000 Kč na tvrzenou opravu notebooku, následně obviněný poškozenou přiměl zřídít bankovní účet číslo vedený u Raiffesbank a.s. s optickým klíčem a dvěma debetními kartami, s odůvodněním, že je to nezbytné pro to, aby jí vrátil dlužné částky a mohl provozovat sázky se současným příslibem výdělků pro ní, přičemž obviněný měl k dispozici jednu platební kartu a optický klíč a bez souhlasu poškozené vybral z účtu po částech celkem 829 535 Kč a na bankovní účet své tety H. K. č. převedl částku 110 000 Kč, obviněný poškozené vrátil částku 68 000 Kč, čímž poškozené způsobil celkovou škodu ve výši **1 302 535 Kč**, přičemž uvedeného jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

1. 11. 2016, sp. zn. 2 T 149/2014, který nabyl právní moci dne 7. 3. 2017, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2017, sp. zn. 67 To 71/2017, odsouzen pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem a z jehož výkonu byl dne 4. 5. 2017 podmíněně propuštěn.

Ve věci je ohlášeno odvolání obžalovaného. Veřejné zasedání o podaném odvolání je u Krajského soudu v Praze na řízeno na 19. 11. 2024.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že poškozená podala prostřednictvím svého zmocněnce dne 15. 7. 2024 návrh na zajištění majetku obžalovaného do částky 1 500 000 Kč včetně úroků z prodlení a na zajištění majetku tety obžalovaného H[REDACTED] K[REDACTED], jakožto pomocníka trestného činu.

Okresní soud nejprve vysvětlil podstatu zajištění ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 tr. řádu a následně pak zcela správně akcentoval, že poškozená ve svém návrhu nikterak neodůvodnila důvodnou obavu, že uspokojení jejího nároku na náhradu škody by mohlo být, event. bude ze strany obžalovaného mařeno nebo ztěžováno. Zcela přiléhavě poukázal i na to, že poškozená neoznačila majetek obžalovaného, který by mohl soud případně k zajištění jejího nároku na náhradu škody zajistit, a správně také poukázal na to, že s ohledem na skutečnost, že proti tetě obžalovaného H[REDACTED] K[REDACTED] nebyly zahájeny úkony trestního řízení, nelze v žádném případě hovořit o participaci jmenované na údajně spáchané trestné činnosti. Nadto správně akcentoval i to, že v rozsudku konstatovaném shora nebyl poškozené nárok na náhradu škody přiznán, a to ani zčásti.

Nutno poškozené připomenout, že z obecného hlediska zákonným předpokladem pro zajištění nároku na majetku obviněného je skutečně **důvodná obava**, že uspokojení tohoto nároku bude mařeno nebo ztěžováno, která **musí být orgánem činným v trestním řízení příslušným k rozhodnutí o zajištění vždy shledána**. Tato obava bude zpravidla vycházet z konkrétního jednání obviněného, který se svým majetkem disponuje způsobem znemožňujícím nebo ztěžujícím uspokojení nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení na tomto majetku (např. majetek za úplatu nebo i bezúplatně převádí na třetí osoby, zejména na své rodinné příslušníky, popř. se snaží svůj majetek skrýt apod.). Tato důvodná obava může vycházet mimo jiné též ze zjištění, že v jiných (tj. občanskoprávních) řízeních se obviněný podílel na uvádění nepravdivých informací či předkládání padělaných listin zpochybňujících oprávněnost nároku poškozeného a dále předstírajících neexistující nárok jiné právnické osoby a na něj navazující uznání dluhu obviněným (a jeho manželem), který v souvislosti s jejími dalšími postupy umožnil podání návrhu údajného věřitele na nařízení. Takováto obava nebyla poškozenou tvrzena ani prokázána. Nadto je nutno připomenout, že předmětem zajištění je **majetek náležející obviněnému**, který je tvořen souhrnem všeho, co této osobě patří, tzn. věci hmotné (tj. ovladatelné části vnějšího světa, které mají povahu samostatného předmětu) i věci nehmotné (tj. práva, jejichž povaha to připouští, a jiné věci bez hmotné podstaty), tzn. věci movité i nemovité, pohledávky (zejména finanční závazky třetích osob vůči obviněnému a vklady na bankovních a jiných účtech) a jiná práva, jakož i penězi ocenitelné hodnoty (zejména cenné papíry, obchodní podíly v obchodních korporacích, tj. v obchodních společnostech a družstvech apod.). Takovýto majetek však nebyl v návrhu specifikován.

Pokud za této důkazní situace okresní soud návrh poškozené podle § 47 odst. 1 tr. řádu a contrario zamítl, pak nelze než s tímto souhlasit a v podrobnostech na přiléhavé odůvodnění napadeného usnesení odkázat.

Z uvedených důvodů proto byla stížnost poškozené jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítnuta**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** žádný opravný prostředek přípustný.

Praha 29. října 2024

JUDr. Eva Holasová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhová